

Oslo kommune
Byrådsavdeling for finans og utvikling

Fornyings- og administrasjonsdepartementet
Postboks 8004 Dep.
0030 OSLO

Dato: 29.09.2008

Deres ref:
2007/1623

Vår ref (saksnr):
200802946-3

Saksbeh:
Mette Daarstad, 23461174

Arkivkode:
100

**HØRING - FORSLAG OM INNFORING AV OBLIGATORISK ELEKTRONISK
FAKTURA I STATEN**

Det vises til brev fra Fornyings- og administrasjonsdepartementet, datert 26.06.08 med høringsfrist 30.09.08.

Oslo kommune mottar i dag i overkant av 500 000 fakturaer pr år. Av disse er ca 30 000 internfakturaer mellom kommunens ulike virksomheter. I løpet av 2006 innførte kommunen elektronisk fakturabehandling for kommunens virksomheter. Det ble da etablert en felles fakturasentral som ivaretar skanning, verifisering, bokføring, remittering og vedlikehold av leverandørregister og andre faste registre for alle virksomheter. Fakturasentralen er bemannet med vel 30 årsverk.

Vi startet arbeidet med implementering av e-faktura i 2007 som en videre utvikling av den elektroniske fakturabehandlingen. Krav om e-faktura ble da tatt inn som obligatorisk ved utlysning av større rammeavtalekontrakter.

Bakgrunnen var at kommunen som det påpekes i AGFA rapporten, side 13 ser gevinster ved elektronisk faktura på følgende områder:

- Forenkling av selve fakturahåndteringen
- Redusert tidsbruk i forbindelse med feilhåndtering
- Reduserte muligheter for uregelmessigheter
- Enklere oversikt og kontroll

Oslo kommune valgte å ta i bruk e2B formatet siden det da ikke fantes noen annen "standard" på området. Kommunen valgte i første omgang å konsentrere arbeidet om såkalte bilateral meldingsutveksling – det vil si direkte utveksling mellom leverandør og kommunen uten bruk av meldingssentral. Dette ble valgt da kommunen i første omgang konsentrerte seg om leverandører med stort antall fakturaer til kommunen.

Status i dag er at kommunen har etablert elektronsikk faktura med to leverandører. Pr dato foregår det pilotering av løsningen, og volumet så langt er 2 285 elektroniske fakturaer fra to ulike leverandører. Ytterligere en leverandør forventes å levere i 4. kvartal 2008.

Departementet ønsker imidlertid høringsinstansenes syn på den foreslåtte strategien og bruk av virkemidler for å gjennomføre den. Vi ønsker særlig synspunkter på følgende problemstillinger:

- *Valg av en felles statlig standard for e-faktura – hvilke hensyn bør veie tyngst, og er det foreslåtte valget i tråd med høringsinstansenes ønsker mht egen utvikling og utviklingen internasjonalt?*

Oslo kommune støtter forslaget om felles standard for e-faktura i offentlig sektor i Norge. Oslo kommune har deltatt i e2B-samarbeidet siden 2006 da kommunen innført elektronisk fakturabehandling i kommunenes virksomheter. Kommunen har vært opptatt av at leverandørene skal ha en lav terskel for å kunne levere e-faktura og mener e2b-standarden oppfyller det. Siden en vesentlig del av kommunens leverandører er norske, har fokuset i Oslo kommune vært en norsk standard og ikke en internasjonal standard. Oslo kommune har gjennom deltakelse i e2b-forumet støttet arbeidet med å bidra til en felles europeisk standard NESUBL, og kommunen vil på sikt når markedet er modent gå over til dette formatet.

- *Skal den valgte standarden kun gjelde for staten eller skal den gjelde for hele offentlig sektor (inkludert kommunene)? Hva er en hensiktsmessig forankring av en slik obligatorisk standard i så fall?*
- *Er det tilstrekkelig å pålegge staten å legge til rette for mottak av elektronisk faktura for å oppnå beregnede gevinster eller må et mer forpliktende krav legges på bedrifter også?*
- *Er en særlov det mest egnede virkemiddel for å fastsette krav til næringslivet eller bør andre virkemidler vurderes (jfr. vedlegg 3 til arbeidsgruppens rapport)?*

Oslo kommune er av den oppfatning at standarden bør gjelde for hele den offentlige forvaltning. På denne måten vil standarden få vesentlig økt utbredelse og gi leverandørene enklere valg når de skal velge egen standard. Oslo kommune er av den oppfatning at det må legges et forpliktende krav også på bedrifter for at en skal oppnå en rask innføring av bruk av e-faktura. Vår erfaring er at leverandørmarkedet er umodent på området. Vi ser at de fleste leverandører mangler grensesnitt mot elektronisk fakturering i sine ERP-systemer, og at dette må utvikles i hvert enkelt tilfelle som en "tilleggsmodul". Oslo kommune er derfor av den oppfatning at også andre virkemidler som stimulerer leverandørene av ERP-systemer og leverandørmarkedet generelt er nødvendig.

- *Er de tidsfrister som gruppen opererer med i sitt forslag fornuftige / realistiske i forhold til å gjennomføre strategien? Om ikke, hvilken tidshorisont bør gjelde for de ulike tiltakene? Hvorfor?*

Oslo kommune tror ikke det er realistisk at alle virksomheter som sender faktura til kommunen innen 1. juli 2012 skal sende elektronisk faktura uten at det settes inn vesentlige virkemidler fra statlig hold for å nå målet.

For egen del skal Oslo kommune innen utgangen av oktober i år etablere en plan for videre implementering av elektronisk faktura basert på erfaringene så langt. Kommunen vil i den forbindelse vurdere etablering av egen web-faktura-løsning tilsvarende den som er nevnt i AGDFA rapportens pkt 5.2.3. Kommunen er av den oppfatning at det er et av flere aktuelle tiltak for å få det volumet og de gevinster kommunen har som målsetting.

- *Er valg av støttevirkemidler (kravspesifikasjoner, rammeavtaler, fakturaportal mv.) fornuftig og dekkende? Finnes det alternative virkemidler som vil kunne bidra til en bedre gjennomføring av den foreslåtte strategi?*

Oslo kommune mener at det er viktig at store statlige og kommunale virksomheter går foran i arbeidet og er ”motorer” for å få volumet opp og markedet i aktivitet.

Ut over det er vår erfaring at dedikerte prosjektressurser, klare milepæler og aktiv oppfølging mot leverandørene er det som har størst effekt for å få opp volumet/og antall leverandører – altså hardt arbeid i den enkelte virksomhet.

- *Hvilke alternative strategier kan ev. finnes for oppnå målsettinger beskrevet i arbeidsgruppens mandat og i rapportens Kap. 2?*
- *Hvilke utfordringer ev. gjennomføring av den foreslåtte strategien vil skape for:*
  - *statlige virksomheter, inklusive helseforetakene*
  - *næringslivet?*

Leverandørene synes å være noe umodne mht å levere e-faktura. Dette kan skyldes både at det ikke er særlig etterspørsel i markedet, og at dagens ERP-systemer ikke er utviklet for å levere e-faktura på aktuelle format. Det vil ventelig være et kostnadsspørsmål for små og mellomstore leverandører, hvis pålegg kommer og spesielt hvis ERP-leverandørene ikke følger med og utvikler sine systemer i takt med krav og frister som settes i offentlig sektor. Konsekvensen kan bli utelukkelse fra det offentlige markedet eller betydelige kostnader for å utvikle e-faktura, noe som medføre økte innkjøpskostnader for offentlig sektor i en overgangsperiode.

Arbeidsgruppens mandat omfatter ikke kommunesektoren. Av hensyn til helhetlig offentlig opptreden overfor næringslivet kunne det imidlertid være hensiktsmessig å gjøre tilsvarende krav som for staten gjeldende for kommunene. Vi ber om synspunkter om og ev. hvordan dette kunne gjennomføres.

Oslo kommune tror det vil være vesenlig for små og mellomstore kommuner i Norge at det tilrettelegges felles løsninger for statlig og kommunal sektor på området. Dette vil forenkle den enkelte kommunes tilknytning og tilknytningen vil skje vesentlig raskere enn om den enkelte kommune selv må etablere egne løsninger. Bidrag til utbredelse av valgt format hos ERP-leverandørene vil være et annet viktig virkemiddel.

Med hilsen

Arild Sundberg
Kommunaldirektør

Terje Ruud
Finanssjef

Godkjent og ekspedert elektronisk